

жертвенникъ, когато стане дума за развѣване на знамена и изпитване на сили. Той го е споходял до толкосъ, доколкото е било нужно да даде на революционнитѣ ржководители въ града тайнитѣ инструкции по готвеното общо възстание или при овдовяването на нѣкой революционеръ постъ да го замѣсти съ другъ подходящъ. И дѣйствително, въ Сливенъ Левски е ималъ много приятели и прѣданны нему дѣйци по дѣлото. По Коледа прѣзъ 1871 г., когато споходилъ града, той ношувалъ въ дома на *Баба Димитрица Пановката* Нощъта е прѣкарвалъ тамъ, а прѣзъ дена си вършелъ работата, за която билъ дошълъ. Тоя пжтъ той прѣстоялъ въ Сливенъ два дни, но *Баба Димитрица* не знае за кждѣ е заминалъ слѣдъ това. Близкъ на Левски сливенецъ въ самия градъ е билъ *Сава Райновъ*. Именно той *запозналъ* Левски съ извѣстния *Ат. Узуновъ*. (Послѣдниятъ, възпитаникъ на Николаевската гимназия, е познатъ още съ прѣкоритѣ: Аргириадисъ, Боюклу Кара Мустафа, Крадликовъ, Цвѣтковъ, Тричковъ и т. н.). Горнето запознаване става въ 1872 г., когато *Узуновъ* идва въ Сливенъ и се улавя за учителъ въ града. Слѣдъ срѣщата си съ Левски, послѣдниятъ го отреща да замѣсти убития *Ангелъ Кѣнчевъ* и заедно трѣгватъ да организиратъ населението въ България.

До идването на Левски въ Сливенъ (Ист. на Апр. възстание, т. I, 147), дотогавашния прѣдседателъ на Сливенския революционеренъ комитетъ *Сава Райновъ* си далъ оставката, уплашенъ отъ гоненията, които властъта дигнала срѣщу всичко българско поради Араба-конашката случка. Вниманието на Левски се спрѣло върху двамата млади учители въ Сливенъ: Михаилъ Грековъ и А. Узуновъ, съученици отъ гимназията въ Николаевъ. Тѣ станали учители въ Сливенъ прѣзъ 1872 г. есенъта. При срѣщата си съ Узуновъ въ Сливенъ прѣзъ ноемврий сжщата година, Левски възложилъ всичко на двамата. Грековъ поелъ дѣлата на самия градъ, а на Узуновъ било възложено да се грижи за околността. За тая цѣль, Грековъ, като прѣдседателъ на Сливенския комитетъ, снабдилъ Узуновъ съ нужното пълномощно (*ibid.*, I, 149). По внушението на Левски, въ тайнитѣ прѣписки вмѣсто Сливенъ трѣбвало да се казва: „Стамболу Мехмедъ ефенди“, или съкратено „С. М. Е“. Въ свиканото общо събрание въ Ст.-Загора, прѣдставителъ отъ Сливенъ е билъ самиятъ Узуновъ. Съ излизането на Узуновъ отъ Сливенъ, замѣстенъ билъ отъ Гереновъ, учителъ въ мѣстната гимназия. Петъ дни слѣдъ хващането на Узуновъ, заловенъ билъ и Грековъ заедно съ Гереновъ, откарани прѣзъ Ески-Джумая — Разградъ за Русе. Хващането имъ било съвсѣмъ случайно и породено отъ залавянето на единъ портретъ въ Ески-Джумая. Гереновъ билъ хванатъ въ Сливенъ тъкмо като излизалъ отъ прѣподаване.